LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

"Den, der ikke bliver født pånyt kan ikke se Guds rige" (Joh 3,5)

Tema: Dåben

Læs om: Kirken - Frelsen - Barnedåben - Dåbslivet

"Lad de små børn komme til mig!" (Mark 10,14)

Ill: Niels Peter Emme

Nr. 3-4 Marts-april 2004 Årgang 54

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt. Pris: 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Ewaldsvej 9
8723 Løsning
Udland:
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement:
Daniel Jensen
Banevolden 46,2
2500 Valby
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Udgivelse støttet af **Den Lutherske Arvs Fond**

Dåbsliv er Kirkeliv

"At dø for at leve" er titlen på en bog, som vi gengiver et afsnit om dåben fra (side 10-11). - Det er også emnet for faste- og påsketiden, hvor vi følger Jesus til korset, hvor han dør for at leve som livets Herre over døden. - Det er overskriften for en kristens liv fra dåb til grav, hvor vi begge steder dør for at leve. Og vi lovpriser: Lovet være Gud, som har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde!

Døbt til korset

Jesus taler ofte om, at han skal *dø for at leve* igen. Da disciplene bekender: "Du er Kristus, den levende Guds Søn!" svarer han: "På den klippe vil jeg bygge min kirke," og "fra da af begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle ... slås ihjel og opstå på den tredje dag." Og da en discipel vil holde ham fra korset, svarer han: "Vig bag mig, Satan! ... For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil" (Matt 16,13-23).

Guds vilje fremgår af Jesu svar til to disciple, der beder om ærespladserne i Guds rige: "Menneskesønnen er ikke kommet for at lade sig tjene, men for selv tjene og give sit liv som løsesum for mange" (Matt 20,20-28). Guds Søn vil dø, for at ***vi*** som dødens trælle skal *dø for at leve*, ved at han med sit liv køber os fri fra "syndens løn", som er døden under Guds dom (Rom 6,23).

De, der spørger efter en plads i Guds rige, får svaret: "Den dåb, jeg døbes med, skal I døbes med!" (Mark 10,39). På vejen til korset siger Jesus: "En dåb skal jeg døbes med, og hvor det knuger mig, indtil det er fuldendt" (Luk 12,50) Sådan peger Jesus mod dåben som stedet, hvor vi skal *dø for at leve* med ham i Guds rige.

Korset er kirkens tegn

Ved dåben blev korset tegnet "for dit ansigt og dit bryst til et vidnesbyrd om, at du skal tilhøre den korsfæstede Herre Jesus Kristus." - Faddertiltalen formaner til at oplære barnet i den kristne tro, "for at det må blive i Kristus, ligesom det nu ved dåben er indpodet i ham." -

Og konfirmanderne lærer i katekismen bibelordet: "Vi blev altså begravet sammen med Kristus ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et helt nyt liv" (Rom 6,4).

At blive døbt er ensbetydende med *at dø for at leve* med Jesus. Og det liv skal leves i og med hans kirke. "For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme" (1 Kor 12,13). Hvor findes da dette legeme, kirken?

Hvilken kirke er vi døbt til?

Spørgsmålet brænder på i en tid, hvor navnet Grosbøll er nok til at tegne billedet af en kirke i "voldsomt forfald", som rektor for Dansk Bibel-Institut, *Jens Ole Christensen* siger. Alligevel forbliver han i denne kirke med begrundelsen: "Det er den kirke, jeg er døbt ind i. Da jeg blev forenet med Kristus i dåben, blev jeg også medlem af et bestemt fællesskab på denne jord, som bekender troen på ham" (Kristeligt Dagblad 12/09/03).

Ill: Lisbeth N. Lyrstrand, udsnit - se side 6

Sandt er det, at vi døbes ind i en jordisk kirkefamilie. Og det er både godt og nødvendigt at leve dér. Men afgørende er det da, at denne familie også virkelig "bekender troen." For som *Manuel Vigilius* kommenterer: "Vi bliver da vel ikke døbt ind i folkekirken? Vi bliver døbt til Kristus, ind i den gudsskabte Kirke - med stort K" (Tro og Mission 21/11/03).

Hvor vi end er døbt, er det afgørende, at vi lever i en menighed og kirke, som følger Herrens befaling: "Lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" (Matt 28,20). Og dertil hører formaningen: "Tag jer i agt for de falske profeter!" (Matt 7,15). Og hvad er en kirke, som åbenlyst giver prædikestol til en Grosbøll og hans lige?

Vi er døbt til Ordets kirke

Redaktør *Holger Skovenborg* ser "noget håbløst over den folkekirkelige udvikling"; men siger om sin kirke: "Den er jeg døbt ind i, og folkekirken er i al sin svaghed alligevel min 'mor'" (Indre Missions Tidende 18/01/04).

Det er rigtigt at tage ansvar for sin jordiske kirkefamilie, også når den er svag. Men da skal vi også huske dette Herrens ord: "Min mor og mine brødre er dem, der hører Guds ord og handler efter det" (Luk 8,21).

Vi er døbt til kirke! Og vi må takke Gud for, at vi dermed som lemmerne på legemet er sat ind i en familie, hvor Kristus er det hoved, der kronet med alle vore synder bøjede sig under Guds vrede og blev døbt til døden *for at vi skulle leve*! "Lad os da gå ud til ham 'udenfor lejren' og bære hans forhånelse" som "udholdt korset" (Heb 13,13 & 12,2). **Velsignet faste- og påsketid!**

Vagn Lyrstrand

Dåb er frelse

Som kristne tror vi, at Jesus døde på korset i vores sted. I stedet for at straffe os straffede Gud Jesus. Påskemorgen forkyndte Gud frikendelse for hele verden ved at oprejse Jesus fra de døde. Og i dåben dør og opstår vi med Jesus.

Hvordan bliver det mit?

Jesus vandt syndernes forladelse for hele verden ved at opfylde Guds bud i vores sted og dø under Guds vrede i vores sted. Og i hans opstandelse har vi en sikker underskrift på, at Guds straf er helt og aldeles afsonet af vores stedfortræder, Jesus. Dette er de fleste kristne enige om. Men så kommer spørgsmålet: *Hvordan får jeg den gave, Jesus har købt til mig, da han tog min synd? Hvordan bliver jeg frelst og får del i den tilgivelse, Jesus har vundet?* Mange vil svare: "Du må blive en personlig kristen og beslutte dig for Jesus. Og som tegn på den beslutning må du lade dig døbe i lydighed mod Gud!

Du får det hele i dåben

I sin prædiken pinsedag giver Peter et andet svar: *Omvend jer og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave* (ApG 2,38). De, der dén dag hørte Peter tale om deres synd og Guds straf, fandt ud af, at de havde brug for at blive frelst. Frelsen var allerede købt til dem. Nu fortæller Peter dem, hvordan de får frelsen helt personligt i dåben. Her får de både syndernes forladelse og Helligånden som gave.

Dåben er altså ikke en gerning, vi skal gøre for at tilfredsstille Gud, men den er Guds gave til os. Gud nøjes ikke med at fortælle os, hvad Jesus har gjort, for så at lade det være op til os at komme til ham for at hente gaven ved vores beslutning eller bønner. Han giver os det hele i dåben.

Vi skal ikke på posthuset!

Jesus kommer simpelthen til os med syndernes forladelse og giver den til os. Man kan sammenligne det med, at man får tilsendt en pakke. I mange kristnes øjne skal man billedligt talt på posthuset og hente pakken. Men Jesus nøjedes ikke med at betale for gaven for så at meddele os, at den ligger på posthuset. Han er også postbudet, som kommer hjem til os med gaven. Og sammen med gaven giver han os Helligånden, så vi tror på ham og hans gave, syndernes forladelse. Bibelen beskriver andre steder dåben ved at sige: - at den begraver og oprejser os med Kristus: *I blev begravet sammen med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham* (Kol 2,12)*;* - at den renser os fra synden, og at den genføder os: *Det gjorde han ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden* (Tit 3,5).

Barnedåb

Om dåben er for børn eller voksne, er dybest set et spørgsmål om dåben er Guds gerning eller vores gerning. Er det Gud, der giver os noget i dåben, eller er dåben blot et symbol på vores omvendelse? Får vi fat i nåden ved vores beslutning om at tro, ved en ren åndelig oplysning *indefra*? Eller kommer nåden til os fra Gud ved hans ord og sakramenter *udefra*?

Spørgsmålet om barnedåb handler derudover, om Gud kan skabe troen i børn, og om hvorvidt børn har brug for at blive frelst.

Bibelen siger, at børn kan tro; Johannes Døber "sprang" i mors liv ved lyden af Marias hilsen (Luk 2,44). Og den siger, at alle mennesker af natur er "vredens børn" (Ef 2,3) dvs under Guds vrede på grund af arvesynden og derfor har brug for at blive frelst. *Når* Gud nu kan skabe troen i et barn, *når* børn har brug for at blive frelst, og *når* dåben netop er det middel, hvorigennem Gud giver os syndernes forladelse og gør os til sine børn - *så* er der ingen grund til ikke at døbe børn. Tværtimod, så glæder vi os som kristne over at få lov at døbe vores børn, hvorved de bliver genfødt til evigt liv.

Dåb og omvendelse

Sammen med dåben hører oplæring. I dåbsbefalingen siger Jesus: *Døber dem... og lærer dem* (Matt 28,19). Fordi denne oplæring mangler mange steder, falder mennesker ud af den nåde, de har fået i dåben. De bliver åndeligt set sultet ihjel.

Her vil nogen så sige, at dåben ikke gælder mere. Men dåben er Guds gerning, og derfor holder den ikke op med at gælde, fordi vi afviser den. Dåben vil ikke gavne den, der vender Gud ryggen, men det betyder ikke, at den ikke gælder mere. Tværtimod er det netop dåbens nåde, de vender tilbage til, når de kommer til tro.

Mennesker, som er faldet fra troen, skal heller ikke "på posthuset". Men de skal høre, at dåben fra Guds side står ved magt. På det grundlag kan de tilsiges syndernes forladelse. Og sådan bliver de igen en del af menigheden, hvor evangeliet forkyndes, og hvor vi i nadveren får Jesu legeme og blod til vores synders forladelse.

Magnus Sørensen

Døbefont og alter i Lohals Frikirke

Gud er døber

Jesus kom hen til dem og sagde: "Mig er givet al magten i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn!" (Matt 28,18-19)

Martin Luther skriver:

Hvis du ønsker at blive frelst, må du begynde med troen på sakramenterne uden nogen gerninger overhovedet. Kun ved troen alene kan du blive frelst, for den er ikke det enkelte menneskes gerning, men Guds, som vi lærer det af Paulus: *For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds* (Ef 2,8).

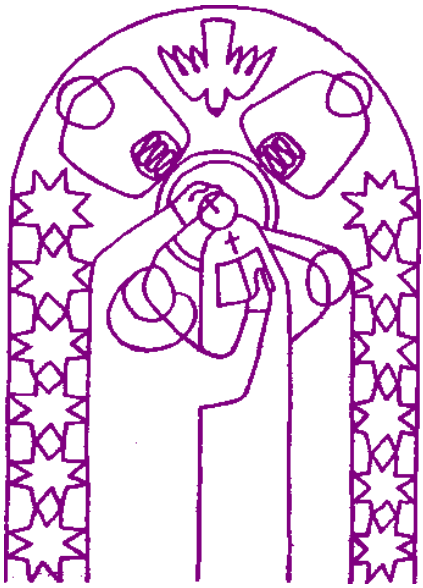

I dåben drages et menneske ved Åndens gerning ind i Guds folk, som det er illustreret ved 12 stjerner med 8 kanter, der minder om de 8 i Noas ark. - Ill: Lisbeth N Lyrstrand.

Heraf kan vi da også tydeligt se forskellen mellem dens ophavsmand, Gud, og hans tjener, mennesket. Det er mennesket, der døber, og dog døber det ikke. Mennesket døber, for så vidt det udfører handlingen; det døber ikke, fordi det i denne gerning ikke handler i kraft af sin egen autoritet, men på Guds vegne.

Derfor skal vi tage imod dåben af et menneskes hånd, som det var Kristus, ja Gud selv, der egenhændigt døbte os. Den dåb, som vi tager imod gennem et menneskes hånd, er jo ikke menneskets dåb, men Kristi og Guds dåb.

Du må derfor ikke splitte dåben op og anse det ydre ved den for at være menneskets og det indre Guds; begge dele er Guds, og du skal blot betragte den, der døber, som Guds stedfortrædende værktøj, hvorigennem Herren, der troner i Himmelen, egenhændigt nedsænker dig i vandet. Og han lover dig syndernes forladelse på jorden og taler til dig med menneskestemme gennem sin tjeners mund.

Dette fremgår også af ordene, når han siger: *Jeg døber dig i Faderens, Sønnens og i Helligåndens navn. Amen.* - Det er, som om han siger: "Det, jeg gør, gør jeg ikke i kraft af egen autoritet, men på Guds vegne og i Guds navn, så du skal tage det, som om det var Herren selv, der synligt havde gjort det."

Fra "Om kirkens babyloniske fangenskab" Credo Forlag 1982

Dåb er barnedåb

De bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem:"Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det." Og han tog dem i favn, lagde hænderne på dem og velsignede dem (Mark 10,13-16).

Det er den bagvendte verden!
Jesus skubber de voksne væk. *Lad de små børn komme!* Han trumfer og siger, at man skal være *ligesom et lille barn*, hvis man vil gøre sig håb om liv med Gud; *for Guds rige er deres*. Og derfor må de uopsætteligt bringes til Jesus! *Det må I ikke hindre dem i!* Ikke så underligt, at disciplene truer ad de små! Det er så helt bagvendt og modsat af, hvad vi tænker. Så er vi jo sat fuldstændigt ud af spillet! Får man, hvad man ser, er det ikke meget: En favn og en hånd og lidt vand. Men Jesus siger, at de får langt mere, end de ser: Guds rige. Blot ved at blive rørt og tjent af ham!

Du må komme som barn!
Hvor herligt at blive bragt sådan til Jesus, og lige så trist at blive truet: "Nej, det er da for barnligt! Her må du virkelig have en voksen tro!" *Men Jesus blev vred*. For skal visheden om at gå ind i Guds rige hvile på noget hos os, hvem har så et håb? *Og han sagde til dem: Lad de små børn komme til mig!* - At komme er da ingen bedrift, men det er som børn at blive båret til Jesus, der favnede og velsignede dem ind i Guds rige!

Derfor døber vi børnene!
Sådan bærer kirken som en mor sine børn i alle aldre til Jesus i dåben, efter apostelens ord: "Omvend jer og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave. For løftet gælder jer og jeres *børn*" (ApG 2,37-39). Og dåben er og bliver i alle aldre og til alle tider barnedåb; også selv om ordet "barnedåb" ikke findes i bibelen. Herren siger jo: *Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det!*

Dåben er Guds gerning
Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem. Den velsignelse har vi i dåben. For i dåben handler han og giver os del i sin død og opstandelse. Her kommer det hverken an på størrelsen af mennesker eller vandmængde. Afgørende er, at det er Gud, der i Jesus rører ved os og vasker os rene for sit rige; som ordet "at døbe" betyder "at vaske". Sådan har du i dåben et tegn for livet på, at du er ren og retfærdig, Guds rige værdig!

Vagn Lyrstrand
Uddrag af prædiken på www.vivit.dk

Dåb er nyt liv

"Lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" siger Jesus (Matt 28,19). - Døbte må leve med ordet og i troens sammenhæng. Selv blev Jesus som 12-årig i templet under et besøg i Jerusalem og siger: "Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?" (Af prædiken over Lukas 2,41-52).

Den 12-årige dreng var borte

Da Maria og Josef opdagede det, mente de, at han måtte være i den rejsegruppe, som var fulgtes ad fra Galilæa til hovedstaden, og nu var på vej hjem. Men han var der ikke. Hvad gør forældre i en sådan situation? De bebrejder sig selv - og leder. De bebrejder hinanden - og leder videre. De bebrejder drengen - og fortsætter eftersøgningen. De bebrejder sig selv og kontakter måske politiet. Og de spørger Gud, hvad meningen er med denne smerte. Og de synes, livet er elendigt og uudholdeligt. Men de finder ham efter tre dage. Og da får de et spørgsmål: *Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?*

Hvor skal et barn være?

Hvor er dine børn? Og hvor er du selv? Hvor skal et menneske være? Hvor skal et barn være? Et nyfødt barn skal døbes, og vi bar det til dåben, så det kunne være hos sin himmelske Fader i hans pagt og under hans omsorg. Og vi fortæller bibelhistorie i hjem og menighed. For et barn skal oplæres i den kristne tro. Men efterhånden udvikler viljen sig hos barnet. Det store barn får følelser for mange forskellige ting og nye interesser. Mangt og meget melder sig, ... i hovedstaden, på gågaden, i sidegaderne, i en klub, blandt kammerater. Hvor går du ind? Hvad fanger dit blik? Hvem er du sammen med? Til hverdag? Og om søndagen? Hvor skal forældre være? Og hvor skal børn være? De skal være sammen med hinanden. Ved I ikke det? Det er ikke indlysende for tiden. For mange danskere er det højeste at realisere sig selv. Ikke fællesskabet og samfundet, men mit eget liv!

En tilbagestående dreng?

Jesus sagde til sine forældre: *Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?* Og derpå fulgte han med dem hjem til Nazaret og var lydig mod dem. Ualmindeligt. En sær dreng. Man kunne spørge, om det ikke satte den 12-årige Jesus tilbage? Var han ikke „tilbagestående“ i forhold til andre drenge? Evangeliet svarer „nej“ og fortæller tværtimod, at *Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.* Vi går ikke glip af noget, når vi er hos vores himmelske Far, i hans vilje og omsorg. Derimod går vi glip af alt det gode, han har til os, når vi går vores egen vej; og det uanset om vi er børn, unge, voksne eller ældre.

Aldrig selvstændig i forhold til Gud

I forhold til mennesker er vi nødt til at blive selvstændige. Børn skal modnes og tage ansvar for deres eget liv og for andres i familie og samfund. Men i forhold til Gud er det gået galt det øjeblik, vi er blevet selvstændige. Her forbliver børn, unge og voksne altid børn. Det er den eneste måde, vi kan være kristne på. Derfor kan og må vi ikke søge selvstændighed i troen.

Ill: Kimmo Pälikkö

Forældre siger måske: "Prøv livet, og lær af dine fejltagelser." Men en personlig tro er ikke afhængig af, at vi har prøvet at være borte fra Gud. Gudløsheden og skylden kan vi sagtens erfare uden at vende Gud ryggen. Vi erfarer den netop, når vi er der, hvor Gud vil have os, dvs. når vi lader os forpligte og kalde ind i troskab mod andre og i en fast tjeneste. Da ser og mærker vi, hvor langt vi ofte befinder os fra det, vi skulle gøre. Men går vi „hjemmefra“ og holder op med at høre hans ord, kan vi let bilde os ind, at det er i orden med os.

På vej ind i tjenesten

Jesus spørger Josef og Maria: *Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?* Han peger frem på den tjeneste, han er på vej ind i. De hørte om den, da han blev født og i årene efter. „Han skal frelse sit folk fra dets synder!“ „Han skal være et lys for hedninger.“ De havde hørt sådanne herlige ord om Jesus for 12 år siden. Men kunne de fastholde det? Kan vi fastholde det, vi hørte, da vi var børn? Kan du blive ved dit konfirmationsløfte? Lever troen, der blomstrede i dig, da du var i 20-erne, også hos dig som 40-årig? Eller går det sådan, at vi tror, vi skal være mange andre steder, så vi ikke har tid til at være, hvor vi egentlig skulle være? Jesus hjalp dem og vil hjælpe os!

Hvor skal vi være?

Vi skal blive hos Gud og være hos hinanden, også når det sætter grænser for vor egen udfoldelse. For det giver os mulighed for at gøre det, som vi er kaldet til, og som vores Herre og Skaber vil med os! Her har vi godt af at være, og her har andre godt af at finde os. For netop ved at finde dig hos din himmelske Fader, i andagt, i gudstjeneste og i trofast tjeneste i hverdagen kan andre mærke, at du har en fader, og mærke, hvor trygt og nødvendigt det er at være hos Gud.

Leif G. Jensen

Læs prædiken til 1. s. e. Hellig tre Konger 2003 på hjemmesiden: www.vivit.dk

Dåbsdagen er 8.-dagen

Oprindeligt tog det seks dage at skabe jorden med den 7. dag som en hellig hviledag. Og 7 dage måtte Noa og familien blive i den strandede ark, før livet kunne begynde igen (efter syndfloden). På 8.-dagen gik Noa og hans familie - 8 personer - fra borde med deres lille koloni af liv til en ny skabelse. Og tallet 8 har fra kirkens første dage været forbundet med Dåben.

Dåbens ottekant

Gamle kirker blev rejst som 8-kanter efter model af endnu ældre 8-kantede dåbskappeler. Og stadig er mange døbefonte designet med 8 sider. Vores kristne forfædre vidste, hvad de gjorde. For otte er tallet for den nye skabelse. Og i dåben skabes vi pånyt til at leve i den opstandne Kristus' liv.

Den 1. dag er den 8. dag

På tredje dag opstanden fra de døde har kirken bekendt gennem tiderne. Jesu Kristi opstandelse på tredje dag har for kristne altid været grundlaget for troen på syndernes forladelse, legemets opstandelse og det evige liv. Jesus opstod på tredje-dagen efter sin begravelse, og på den dag begyndte en ny uge. De fire evangelister er omhyggelige med at fortælle, at kvinderne gik ud for at salve hans legeme om morgenen efter sabbatten, dvs *på den første dag i ugen* (Luk 24,1). Men graven var tom. Sådan begyndte Guds nye skabelse i hans opstandne Søn efter syv dage. *Læg det sammen: 7+1=8.* Denne verdens tid blev omskrevet og ændret den dag. Den første dag i ugen er da både den ottende dag i skabelsen og den første dag i den nye skabelse.

Noas syndflod

Syndfloden i Noas dage og vandet i dåben er dele af samme handling. Som Gud druknede synden i vand på Noas tid, drukner han vores syndige natur i Den hellige Dåb. Men vandet, som ødelagde alt liv, bar også arken i sikkerhed. Tilsvarende er dåben et middel til at overgive den gamle Adam til døden og til at give det nye menneske liv. Og her er tryghed i dødens verden. Som Noa og hans familie blev skærmet i deres træ-skib, sådan er kirken i en rasende verden vores tilflugts-ark, skærmet af et træ-kors!

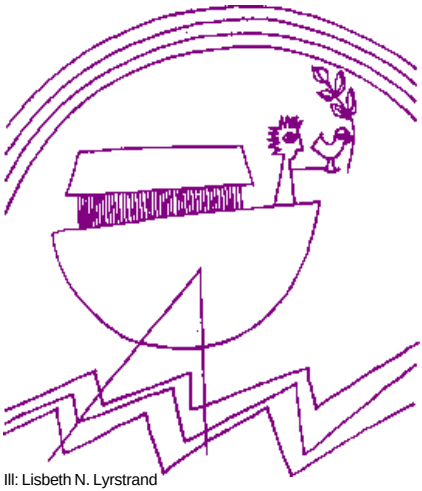

Ill: Lisbeth N. Lyrstrand

Gud skaber nyt liv

Dåben er begyndelsen på en ny skabelse. På 8.-dagen slap en due fri, 8 mennesker trådte ud på tør jord, og verden begyndte igen. Det var en foregriben af en helt ny virkelighed. For på 8.-dagen trådte Jesus ud af døden og ind i livet. Og da begyndte den første dag i den nye skabelse. Dramaet fortsætter og udfolder sig lige ind i vores liv. For i dåben forenes vi med vores opstandne Herre. Da står også vi op fra døde. Dåben er vores personlige 8.-dag, begyndelsen på vores nye skabelse som sønner og døtre af den opstandne Konge. Og livet begynder igen for os dér, i dåbens vand. For der er liv i det vand. Jesu Kristi liv!

Omskærelse og omskabelse

Gud har altid virket for at bringe liv ud af døden. Abraham og Sara var langt ude over den alder, hvor man kan sætte børn i verden: *Hans legeme var udlevet og Saras moderliv dødt*, konstaterer Paulus (Rom 4,19). Men Abraham troede Guds løfte om, at han med sin hustru skulle blive far. Som et ydre tegn på denne tro gav Gud Abraham omskærelsen; et "operations-tegn" på Guds løfte om at bringe liv ud af døden. Gud greb ind, så denne gamle mand og hans golde hustru blev forældre til en søn - og gennem denne søn til et folk: Israel, Guds ejendoms- folk. Der blev skabt nyt liv af dødt kød. Og på sit legeme (på selve sin manddom) bar Abraham Guds intime tegn på Hans løfte om liv. Sådan blev omskærelsen for alle Abrahams efterkommere tegnet på en ny skabelse. (Se Tinglund LK 1-2/2004).

Dåbens 8. dag

Omskærelsen skulle ske på 8.-dagen. Mon et tilfælde? Næppe! Noa gik ud af arken på 8.-dagen sammen med sin familie på 8 medlemmer. Jesus trådte ud af graven på 8.-dagen, som også var den første dag i en ny uge. Og da vi gik ud af døden i vores syndige natur, var det den første dag af vores nye skabelse i Kristus. Og vores dåbsdag er den første dag for resten af vores liv - for evigt. Dåben er den omskærelse, som gør ende på alle omskærelser. For i dåben fortsætter Gud med at foretage en omskærelses-operation, som er for begge køn og skærer dybt. Den fjerner ikke kun hud, men synd. I Kristus er al vor synd fjernet én gang for alle. Hans død for alle verdens synder var den endegyldige omskærelse. Og dåben i hans navn berører ikke blot huden, men stikker langt dybere. For den er vores begravelse og opstandelse med Kristus selv.

Død og opstanden med Kristus

I ham blev I også omskåret ikke med hånden, men ved at aflægge det syndige legeme, ved omskærelse til Kristus, da I blev begravet sammen med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham ved troen på Guds kraft, der oprejste ham fra de døde (Kol 2,11-12).

Harold Senkbeil i "Dying to Live" Overs. og red. VL

Dåbsliv er Bibelliv

Et liv i dåben er ensbetydende med at leve i Ordet, som Herren Jesus siger: "Lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" (Matt 28,19). Det sker i gudstjenesten, men også i daglig andagt med bibellæsning og bøn.Som hjælp dertil udgiver vi en bibellæseplan, som den næste side er en prøve på.

I Salme 27 beder David: *Jeg husker, at du siger: „I skal søge mit ansigt!“ Herre, jeg søger dit ansigt, skjul ikke dit ansigt for mig!*
- Lad det også være din baggrund, når du holder daglig andagt.

Bibellæsning

Læs dagens stykke og tænk over, hvad Gud siger til dig. Stol trygt på, at Helligånden taler til dig gennem ordet. Stil spørgsmål til det, du har læst. Ofte vokser spørgsmålene ud af Skriftens ord:

Hvad fortæller ordet mig om Gud, hans magt, hellighed og nåde?
Hvad fortælles der om hans vilje med mig?
Hvad siges der om mennesket - og om mig selv?
Hvilken trøst er der til mig?
Hvilken formaning og irettesættelse hører jeg?
Hvilken vejledning er der til mig i dag?

Bøn

Når du har lyttet til Gud, er det tid til at bede til ham. Bed bønner i Fadervor. Kald ham for din Far og Frelser. Lad det, du hørte i ordet om Gud og om hans nåde og trofasthed, sætte dig i gang med at bede.
Bekend dine synder for Gud. Tak Jesus Kristus, fordi han har løskøbt dig fra et tomt liv og fra syndens og dødens magt. Tak ham for det håb, du har fået, da du blev døbt og kom til troen. Bed for dine kære, for din menighed og for dit land. Bed for missionen. Bed for dig selv. Benyt dig af en bedeliste med dine personlige bedeemner.

- *En dag har du måske særligt meget at takke for. Lad det komme til udtryk i en sang eller salme.*
- *En anden dag er din bøn præget af nød og bekymring. Sådanne dage har du behov for, at der er tid til at hvile og bede lidt længere. Og det kan være nødvendigt for dig at tale med en anden kristen om dine tanker. Gør det i familien, eller ring til en andagts-ven.*
- *En tredje dag er du tom og træt og har ikke meget at bede om. Da får du særligt behov for bønnerne i Salmernes Bog i Bibelen og for bønner i Den danske Salmebog eller en anden bønnebog.*

Herre, jeg søger dit ansigt. Du er mit lys og min frelse!

Leif G. Jensen

Marts

Herren vor Gud være med os, som han var med vores fædre; måtte han ikke svigte os og ikke forkaste os. (1 Kong 8,57)

1 M 1 Kong 8,1-13: Skyen fyldte templet
2 Ti 1 Kong 8,14-30: Hør og tilgiv!
3 O 1 Kong 8,31-51: Fordi de er dit folk
4 To 1 Kong 8,52-66: Gud være med os
5 F Hebr 1,1-13: Guds Søn
6 L Hebr 2,1-18: Give agt på det, vi har hørt
7 S **2. søndag i fasten:** Mark 9,14-29
Forbarm dig over os og hjælp os!
8 M Hebr 3,1-19: Hans hus er vi
9 Ti Hebr 4,1-13: Gavn af at høre ordet
10 O 1 Mos 6,1-22: Menneskenes ondskab
11 To Matt 24,32-51: Åd, drak og giftede sig
12 F 1 Mos 7,1-24: Retfærdig i denne slægt
13 L 1 Pet 3,8-22: I arken blev nogle få frelst
14 S **3. søndag i fasten:** Joh 8,42-51
En morders børn møder sandheden
15 M 1 Mos 8,1-22: Men Gud glemte ikke
16 Ti 2 Pet 3,1-18: Nye himle og en ny jord
17 O 1 Mos 9,1-17: Min pagt med jer
18 To Matt 26,17-29: Pagtens blod
19 F 1 Mos 9,18-29: Noas sønner
20 L Matt 26,36-46: Våg og bed
21 S **Midfaste søndag:** Joh 6,24-37
Jeg er livets brød
22 M 1 Mos 11,1-26: Sammenhold
23 Ti Matt 26,47-75: Fornægtelse
24 O 1 Mos 12,1-20: Forlad dit land
25 To Hebr 11,1-22: I tro adlød Abraham
26 F 1 Mos 13,1-18: Dér påkaldte han
27 L 1 Mos 14,1-24: Præst for Gud
28 S **Marias bebudelse:** Luk 1,46-56
Han har ophøjet de ringe
29 M Hebr 5,1-14: Et skrøbeligt menneske
30 Ti Hebr 6,1-20: Som forløber for os
31 O 1 Mos 15,1-21: Abraham troede Herren

April

Gengæld ikke ondt med ondt eller skældsord med skældsord, men tværtimod med velsignelse, for I er kaldet til at arve velsignelse. (1 Pet 3,9)

1 To 1 Pet 1,1-12: Til de udvalgte
2 F 1 Pet 1,13-25: Fra det tomme liv
3 L 1 Pet 2,1-25: Kristus led for jer
4 **S** **Palmesøndag:** Mark 14,3-9
Troens ødselhed - forsvaret af Jesus
5 M 1 Pet 3,1-22: Gengæld ikke
6 Ti 1 Mos 37,1-22: De hadede ham
7 O 1 Mos 37,23-36: Kastet i cisternen
8 **To** **Skærtor.** Joh 13,1-15: *Fodvaskningen*
9 **F** **Langfredag:** Luk 23,26-49: *Jesu død*
10 L 1 Pet 4,1-19: Kærligheden skjuler
11 **S** **Påskedag:** Matt 28,1-8
Han er ikke her, han er opstået!
12 **M** **2. Påskedag:** Joh 20,1-18
Kvinde, hvorfor græder du?
13 Ti 1 Pet 5,1-14: Gør jer ikke til herskere
14 O 1 Mos 39,1-23: Hvordan skulle jeg
15 To 1 Mos 40,1-23: To hoffolk
16 F 1 Mos 41,1-24: Faraos drømme
17 L 1 Mos 41,25-57: Gode år og onde år
18 S **1. søndag efter påske:** Joh 21,15-19
Vogt mine lam!
19 M 1 Mos 42,1-17: I er spioner
20 Ti 1 Mos 42,18-38: Hævn for hans blod
21 O 1 Mos 43,1-34: I skal ikke være bange
22 To 1 Mos 44,1-34: Godt med ondt
23 F 1 Mos 45,1-28: Derefter kunne de tale
24 L 1 Mos 46,1-34: Jeg er din Gud
25 S **2. søndag efter påske:** Joh 10,22-30
De skal aldrig i evighed gå fortabt
26 M 1 Mos 47,1-31: Få og ulykkelige år
27 Ti 1 Mos 48,1-22: Gud, min hyrde
28 O 1 Mos 49,1-28: Mit håb til dig
29 To 1 Mos 49,29-50,26: Frygt derfor ikke!
30 F Sl 103: Gengælder ikke vore synder

Boganmeldelse

lille bog om dåben
Peter Søes, Credo Forlag
70 sider. Kr. 65.00

Bogen handler om at stå med et lille barn i sine hænder og det store ansvar der følger. Forfatteren er god til i et let hverdagssprog at fortælle om den store lykke, det store ansvar og magtesløshed som nybagte forældre føler. Han er i stand til at lede disse begreber til dåben, som er grundstenen til et kristent liv.

Jeg fik bogen af min præst i forbindelse med min datters dåb sidste år. Her er nogle af grundene til, at den har været en fornøjelse at læse: Den er skrevet i et let sprog, der er forskellige bibelvers og eksempler på bøn med et lille barn, og ikke mindst: den kan læses på mindre end to timer.

Peter Søes indleder med at beskrive det at blive forældre og at vælge på barnets vegne. Dernæst fortæller han om de grundlæggende ting ved dåben; om begreberne og det praktiske. Han slutter med at fortælle hvordan man helt konkret kan oplære sit barn i den kristne tro i årene efter dåben.

Brug den som gave til familie, faddere, venner, kolleger, ikke-kristne, der her kan få dåben forklaret uden tunge teologiske begreber. Eller læs den selv som en påmindelse af dåbens indhold og betydning til fornyelse af jeres hverdagstro.

Sanne Emme

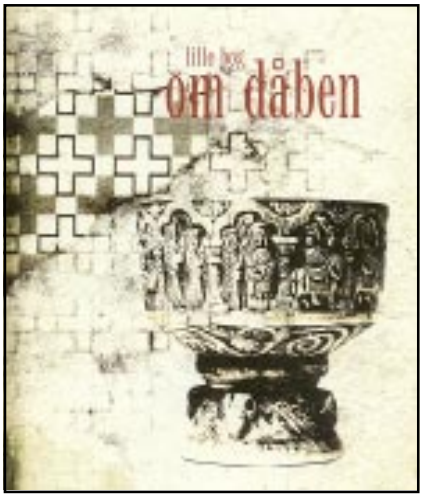

SOM EN ÆLLING I VAND
Andeæg klækkes på land, men når de er klækket, fører moderen sine ællinger ned til vandet, og det er fascinerende at se. Hvis hun holdt ællingerne tilbage på land, indtil de blev større, for at de selv kunne tage stilling til, hvor de ville leve, ville det ikke være at værne om deres frie valg. Det ville være at efterlade dem ubeskyttede og hjælpeløse uden for deres rette element. - Måske kan det være et billede: At bære sit barn til Gud i dåben er at bringe det til sit rette element, hvor barnet hører til og kan udfolde sig.

DÅBEN ER TIL AT VOKSE I
Der er tradition for, at både piger og drenge har en hvid kjole på, når de skal døbes... Selvfølgelig er en sådan tradition ikke afgørende; Gud går jo ikke op i, hvad barnet har på, og det gør de fleste mennesker heller ikke, når det kommer til stykket. - Men hvis man vil følge traditionen, kan man lige så godt gøre en pointe ud af det. En dåbskjole er nemlig som regel al for lang, og det kan illustrere en side ved dåben, nemlig at den er 'til at vokse i', altså at det forhold, man får til Gud i dåben, har betydning hele livet.

Fra menighederne

VI TROR PÅ SYNDERNES FORLADELSE

Årsmøde søndag 2. maj 2004 i Løsning

"Hvor syndernes forladelse er, dér er liv og salighed."

Program

kl. 10.00: Festgudstjeneste i Løsning lutherske Frikirke
kl. 12.00: Middag på Øster Snede Skole, Ribevej 65
kl. 14-17.30: Forhandlingsmøde - m. kaffe
kl. 18.00: Aftensmad og aftenbøn
kl. 18.45: Afslutning

- Kollekt i gudstjenesten til fordel for Den evangelisk-lutherske Frikirke.
- Menigheden serverer varm middagsmad og sandwich til aften.
- Deltagere indbydes til at komme allerede lørdag aften kl. 19, hvor der bliver et samvær på Spejderborgen i Løsning.
- Nærmere oplysninger og program fås i den lokale menighed.

Alle medlemmer og interesserede er hjerteligt velkomne!

Ungdomslejr 2.-4. april

Ungdomskredsen i Jylland indbyder alle unge til lejr i Palmesøndags-weekenden 2.-4. april.

Sted: Thyholm i Nordjylland.

Emne: Helligånden

Jesus trøster og vejleder i Johannes-evangeliet kapitel13-16 og lover os en anden talsmand. - Hvem er Talsmanden? Og hvad gør han for os efter Jesu død og opstandelse?

Program:

I menighederne, hos præsterne eller ved henvendelse til lejrens leder Mogens Nielsen, Næringen 53 A, 8240 Risskov. Tlf. 28 90 30 40.

Jyderne

Luthersk Sommerferie 2004 Langeland 3.-8. juli

Den evang.-luth. Frikirke glæder sig over igen i år at kunne indbyde til sommerstævne og familielejr lørdag-torsdag 3.-8. juli, hvor vi regner med gæstetaler fra England.

Stedet er Humble Efterskole, en traditionsrig gammel kostskole placeret i det smukke Sydlangelands hovedstad, Humble.

Fritiden byder på en stor sportshal og mange fine bade- og udflugtsmål.

Program meddeles senere, men sæt dagene af til en god sommeroplevelse på Langeland!

Else Marie Aasø

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 29. feb. kl. 10 "Gæstedag"
Søndag 7. mar. kl. 16.30
Søndag 14. mar. kl. 10 m. nadver
Søndag 21. mar. kl. 16.30 m. nadver
Søndag 28. mar. kl. 10 "Gæstedag"
Palmesøn. 4. apr. kl. 10 m. nadver
Skærtorsd. 8. apr. kl. 16.30 m. nadver
Langfredag 9. apr. kl. 10 liturgisk
Påskedag 11. apr. kl. 10 m. nadver
2. Påsked. 12. apr. kl. 10 Sanggdst.
Søndag 18. apr. kl. 16.30
Søndag 25. apr. kl. 10 "Gæstedag"
Søndag 2. maj - Se Løsning

Langeland, Lohals kirke, Østergade 34

Søndag 29. feb. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 7. mar. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 14. mar. kl. 16
Søndag 21. mar. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 28. mar. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Palmesøn. 4. apr. kl. 16
Skærtorsd. 8. apr. kl. 10.30 m. nadver
Langfredag 9. apr. - ingen
Påskedag 11. apr. kl. 16
2. Påskedag 12. apr. - ingen
Søndag 18. apr. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 25. apr. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 29. feb. kl. 14
Søndag 7. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 14. marts kl. 14
Søndag 21. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 28. marts kl. 14
Palmesøndag 4. april ingen
Skærtorsd. 8. april kl. 19.30 m. nadver
Langfredag 9. april kl. 10
Påskedag 11. april kl. 14 m. nadver
2. Påskedag 12. april kl. 10
Søndag 18. april kl. 10 m. nadver
Søndag 25. april kl. 14
Søndag 2. maj kl. 10 Årsmøde-gudstj.
St. Bededag 7. maj kl. 10

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

Søndag 29. feb. kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 7. marts kl. 16
Søndag 14. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 21. marts kl. 16 m. nadver
Søndag 28. marts kl. 10 (9.20 skrifte)
Palmesøndag 4. april kl. 19
Skærtorsdag 8. april kl. 16 m. nadver
Langfredag 9. april kl. 16
Påskedag 11. april kl. 10 m. nadver
2. Påskedag 12. april kl. 16
Søndag 18. april kl. 16 m. nadver
Søndag 25. april kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 2. maj - Se Løsning
St. Bededag 7. maj kl. 16

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447